

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2026/97

av den 6 oktober 1997

om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter och de förordningar som antagits enligt artikel 235 i fördraget och som är tillämpliga på varor som framställs av jordbruksprodukter, särskilt de bestämmelser i förordningarna som medger undantag från den allmänna principen att skyddsåtgärder vid gränserna endast får ersättas med de åtgärder som föreskrivs i de nämnda förordningarna,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

1. Genom förordning (EEG) nr 2423/88 ⁽²⁾ antog rådet gemensamma regler om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.
2. De nämnda gemensamma reglerna antogs i enlighet med gällande internationella förpliktelser, särskilt de förpliktelser som följer av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT), av avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT (1979 års antidumpningskod) och av avtalet om tolkning och tillämpning av artiklarna VI, XVI och XXIII i GATT (kod om subventioner och utjämningsstullar).

3. Avslutningen av de multilaterala handelsförhandlingarna inom ramen för Uruguayrundan har lett till Världshandelsorganisationens (WTO) inrättande.

4. Bilaga 1 A i avtalet om upprättande av WTO (WTO-avtalet), som godkändes genom beslut 94/800/EG ⁽³⁾ innehåller bl.a. 1994 års allmänna tull- och handelsavtal (GATT 1994), ett avtal om jordbruk, ett avtal om genomförande av artikel VI i GATT 1994 (nedan kallat "1994 års antidumpningsavtal") och ett nytt avtal om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet).

5. För att uppnå större effektivitet och öppenhet vid gemenskapens tillämpning av reglerna i 1994 års antidumpningsavtal respektive i subventionsavtalet får det anses nödvändigt att anta två separata förordningar som tillräckligt utförligt lägger fast bestämmelser om tillämpningen av dessa båda avtal till värn för handeln.

6. Det är därför lämpligt att ändra gemenskapens föreskrifter om tillämpning av utjämningsåtgärder mot bakgrund av de nya multilaterala bestämmelserna, särskilt dem som gäller inledande av förfaranden och genomförande av undersökningar, inbegripet utredning och behandling av de faktiska

⁽¹⁾ EGT C 99, 26.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT L 66, 10.3.1994, s. 10).

⁽³⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

- omständigheterna, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av utjämningstullar, giltighetstid för och översyn av utjämningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om subventionsundersökningar.
7. Med hänsyn till omfattningen av de förändringar som de nya avtalen har medfört och för att säkerställa en riktig och öppen tillämpning av de nya reglerna, bör innehållet i de nya avtalen i möjligaste mån tas in i gemenskapens lagstiftning.
8. Det är dessutom önskvärt att tillräckligt utförligt förklara när en subvention skall anses föreligga, enligt vilka principer den skall utjämnas (särskilt om subventionen är selektivt riktad) samt enligt vilka kriterier storleken på den utjämningsbara subventionen skall beräknas.
9. När förekomsten av en subvention fastställs är det nödvändigt att visa att ett finansiellt bidrag har beviljats av offentlig myndighet eller annat offentligt organ inom ett lands territorium, eller att någon annan form av inkomst- eller pristöd enligt artikel XVI i GATT 1994 har förelagat och att ett mottagande företag härigenom har beviljats en förmån.
10. Det är nödvändigt att tillräckligt utförligt förklara vilka slag av subventioner som inte är utjämningsbara och vilket förfarande som skall tillämpas om det vid en undersökning fastställs att det berörda företaget har tagit emot subventioner som inte är utjämningsbara.
11. I subventionsavtalet anges att bestämmelserna om icke-utjämningsbara subventioner skall upphöra att gälla fem år efter det att WTO-avtalet trätt i kraft, om de inte förlängs genom en ömsesidig överenskommelse mellan medlemmarna i WTO. Det kan därför visa sig nödvändigt att ändra denna förordning i överensstämmelse därmed, om giltighetstiden för de ifrågakvarande bestämmelserna inte förlängs.
12. De åtgärder som avses i bilaga 2 till jordbruksavtalet är, i den omfattning som fastställs i det avtalet, icke utjämningsbara.
13. Det är önskvärt att bestämma tydliga och detaljerade riktlinjer med avseende på de faktorer som kan bidra till att fastställa huruvida den subventionerade importen har vållat eller riskerar att vålla väsentlig skada. När det skall visas att den skada som har drabbat gemenskapsindustrin kan tillskrivas den berörda importens volym och prisnivå bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren inom gemenskapen.
14. Det är lämpligt att definiera begreppet "gemenskapsindustri" och att föreskriva att parter som står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet "stå i ekonomisk intressegemenskap med". Det är också nödvändigt att göra det möjligt att vidta åtgärder som innebär utjämningstullar till förmån för producenterna i en region i gemenskapen, och att lägga fast riktlinjer för hur en sådan region skall definieras.
15. Det är nödvändigt att avgöra vem som kan göra en framställning rörande utjämningstullar, inbegripet i vilken omfattning detta bör stödjas av gemenskapsindustrin, samt vilka uppgifter om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband som en sådan framställning bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur framställningar skall avslås eller hur förfaranden skall inledas.
16. Det är nödvändigt att bestämma på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som skall följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter skall ge sig till kända, redogöra för sin inställning och inom bestämda tidsfrister tillhandahålla uppgifter, om denna inställning och dessa uppgifter skall kunna beaktas. Det är även lämpligt att ange villkoren för att en berörd part skall kunna få tillgång till och yttra sig över de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta när det gäller att inhämta uppgifter.
17. Det är nödvändigt att bestämma på vilka villkor provisoriska tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller

senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Kommissionen får under alla omständigheter endast införa sådana tullar för en period om fyra månader.

översyn visar att de bör behållas. När tillräckliga bevis för ändrade förhållanden har lagts fram är det även nödvändigt att möjliggöra interimsoversyn eller undersökningar för att avgöra om det är berättigat att betala tillbaka utjämningsstullar.

18. Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer eller uppväger utjämningsbara subventioner och skada i stället för att införa provisoriska eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att fastställa konsekvenserna av överträdelse eller återtagande av ett åtagande och att föreskriva att provisoriska tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultaten. När ett åtagande godkänns bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.
19. Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller ej, skall avslutas inom 12 månader eller senast inom 13 månader efter det att undersökningen inleddes.
20. En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om subventionsbeloppet är försumbart, i synnerhet när fråga är om import av varor med ursprung i utvecklingsländer, om den subventionerade importens volym eller skadan anses vara negligerbar, och dessa begrepp bör definieras. Om åtgärder skall vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen skall avslutas och att ange att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger beloppet för den utjämningsbara subventionen, om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att undanröja skadan. Om stickprov skall tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av tullarnas belopp.
21. Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att effekten av de slutgiltiga åtgärder som skall tillämpas omintetgörs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid överträdelse eller återtagande av åtaganden.
22. Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna skall upphöra att gälla efter fem år om inte en översyn visar att de bör behållas. När tillräckliga bevis för ändrade förhållanden har lagts fram är det även nödvändigt att möjliggöra interimsoversyn eller undersökningar för att avgöra om det är berättigat att betala tillbaka utjämningsstullar.
23. Trots att subventionsavtalet inte innehåller bestämmelser om kringgående av utjämningsåtgärder finns det en möjlighet att kringgå dessa på ett sätt som liknar men inte är identiskt med kringgående av antidumpningsåtgärder. Det förefaller således lämpligt att i denna förordning införa bestämmelser som syftar till att motverka kringgående.
24. Det är viktigt att tillåta att utjämningsåtgärderna tillfälligt upphävs om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.
25. Det är nödvändigt att föreskriva att sådan import som är föremål för undersökning skall kunna registreras vid importtillfället för att åtgärder mot denna import skall kunna vidtas senare.
26. För att säkerställa att åtgärderna genomförs på ett riktigt sätt måste medlemsstaterna övervaka och till kommissionen avge rapporter rörande importen av de produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder och rörande de tullbelopp som tas ut i enlighet med denna förordning.
27. Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet skall äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
28. Det är viktigt att meddela föreskrifter om kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnas om utjämningsbara subventioner och skada, men genomförandet av dessa besök bör dock vara beroende av kvaliteten på de svar som tas emot.
29. För att undersökningarna skall kunna slutföras inom utsatt tid är det väsentligt att stickprov tas om antalet parter eller transaktioner är stort.

30. När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att utreda de faktiska omständigheterna samt att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.
31. Bestämmelser bör antas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärs- eller statshemligheter inte röjs.
32. Det är oundgängligen nödvändigt att föreskriva att de parter som har rätt till detta skall informeras om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett riktigt sätt och att detta, med beaktande av beslutsgången inom gemenskapen, skall ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för parterna att bevaka sina intressen.
33. Det är lämpligt att meddela föreskrifter om ett administrativt system på vars grundval argument kan framföras rörande huruvida åtgärderna ligger i gemenskapens, och särskilt konsumenternas, intresse, och att uppställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter skall lämnas samt att ange de berörda parternas rätt att få information.
34. Vid tillämpning av reglerna i subventionsavtalet är det, för att upprätthålla den jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter som eftersträvs i det avtalet, väsentligt att gemenskapen beaktar sina större handelspartners tolkning av dessa regler, såsom denna avspeglas i lagstiftning eller praxis.
35. Genom sin förordning (EG) nr 3284/94 av den 22 december 1994 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ ersatte rådet förordning (EEG) nr 2423/88 och inrättade ett nytt gemensamt system för skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.
36. Efter offentliggörandet upptäcktes redaktionella fel i texten till förordning (EG) nr 3284/94. Förordningen har dessutom redan ändrats.
37. För klarhetens, öppenhetens och rättssäkerhetens skull bör den förordningen därför upphävas och ersättas, utan att detta påverkar de utjämningsförfaranden som redan har inletts med stöd av den förordningen eller med stöd av förordning (EEG) nr 2423/88.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer

1. En utjämningsstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. Med *subventionerad produkt* avses i denna förordning en produkt för vilken en utjämningsbar subvention har beviljats enligt vad som avses i artiklarna 2 och 3.

3. En sådan subvention kan beviljas av de offentliga myndigheterna antingen i den importerade produktens ursprungsland eller i ett mellanliggande land från vilket produkten exporteras till gemenskapen, i denna förordning kallat *exportlandet*.

I denna förordning avses med *offentliga myndigheter* offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 skall produkter som inte importeras direkt från ursprungslandet utan exporteras till gemenskapen via ett mellanliggande land fullt ut omfattas av bestämmelserna i denna förordning och transaktionen eller transaktionerna skall, i tillämpliga fall, anses ha utförts mellan ursprungslandet och gemenskapen.

5. Vid tillämpningen av denna förordning avses med *likadan produkt* en produkt som är identisk med, det vill säga i alla avseenden likadan som, den ifrågavarande produkten, eller, i avsaknad av en sådan produkt, en

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 22. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1252/95 (EGT L 122, 2.6.1995, s. 2).

annan produkt som har egenskaper som i hög grad liknar den berörda produktens egenskaper även om den inte i alla avseenden är likadan.

Artikel 3

Utjämningsbara subventioner

Artikel 2

Definition av en subvention

En subvention skall anses föreligga om

1. a) ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer, det vill säga när
 - i) ett offentligt förfarande innebär en direkt överföring av medel (t.ex. genom bidrag, lån och kapitaltillskott), eller en möjlig direkt överföring av medel eller förpliktelser (t.ex. lånegarantier),
 - ii) offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in eller efterskänks (t.ex. i fall av skattemässiga incitament såsom skattereduktioner); i detta fall skall befrielse för en exporterad produkt från tullar eller skatter som tas ut för en likadan produkt som är avsedd för inhemsk konsumtion, eller återbetalning av sådana tullar eller skatter till belopp som inte överstiger de belopp som skall utgå, inte betraktas som en subvention, under förutsättning att en sådan befrielse beviljas i enlighet med bestämmelserna i bilagorna I—III,
 - iii) offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor,
 - iv) de offentliga myndigheterna
 - gör utbetalningar via en fond, eller
 - ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i led i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis,
- eller
- b) det förekommer någon annan form av inkomst- eller prisstöd i enlighet med artikel XVI i GATT 1994, och

1. Subventioner skall vara föremål för utjämningsåtgärder endast om de är selektiva i enlighet med vad som avses i punkterna 2, 3 och 4.

2. För att avgöra om en subvention är selektivt riktad till ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier, nedan kallade *vissa företag*, som ligger under den beviljande myndighetens behörighet, skall följande principer tillämpas:

- a) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag, skall subventionen anses vara selektiv.
- b) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken av en subvention, skall selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iaktas och villkoren följs strikt.

I denna artikel avses med *objektiva kriterier eller villkor* sådana kriterier eller villkor som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför andra, och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt, exempelvis antalet anställda eller företagets storlek.

Kriterierna och villkoren skall vara tydligt angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras.

- c) Om det finns anledning att anta att en subvention i själva verket är selektiv, trots att en tillämpning av principerna under a och b visar motsatsen, får även andra faktorer beaktas. Sådana faktorer är att ett begränsat antal företag utnyttjar ett subventionsprogram, att vissa företag dominerar vad gäller utnyttjandet av ett subventionsprogram, att vissa företag får oproportionerligt stora subventioner samt det sätt på vilket den myndighet som beviljar subventionen har utövat sina skönmässiga befogenheter när den beslutar att bevilja en subvention. I detta sammanhang skall särskilt beaktas uppgifter om hur ofta ansökningar om subventioner har avslagits eller godkänts och skälen för dessa beslut.

Vid tillämpning av första stycket skall hänsyn tas såväl till diversifieringsgraden i den ekonomiska verk-

2. en förmån därmed beviljas.

samheten inom den beviljande myndighetens behörighet som till den tid som subventionsprogrammet har tillämpats.

3. En subvention som är begränsad till att avse vissa företag inom ett bestämt geografiskt område som ligger under den beviljande myndighetens behörighet skall anses vara selektiv. Fastställande och ändringar av allmänt tillämpliga avgiftssatser av offentliga myndigheter på alla nivåer skall inte betraktas som en selektiv subvention enligt denna förordning.

4. Oberoende av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall följande subventioner betraktas som selektiva:

a) Subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, ensamt eller som ett av flera villkor, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I.

Subventioner skall anses faktiskt knutna till exportresultat om omständigheterna visar att beviljandet av subventionen, även om denna rättsligt sett inte är knuten till exportresultatet, rent faktiskt är knutet till verklig eller förväntad export eller verkliga eller förväntade exportintäkter. Enbart det förhållandet att en subvention beviljas ett exportföretag skall inte i sig anses utgöra en exportsubvention i enlighet med denna bestämmelse.

b) Subventioner som är beroende av att inhemska produkter används framför importerade, oavsett om detta är det enda villkoret eller ett av flera villkor.

5. Alla beslut om selektivitet enligt bestämmelserna i denna artikel skall vara klart och tydligt underbyggda genom faktiska bevis.

Artikel 4

Icke-utjämningsbara subventioner

1. Följande subventioner är inte utjämningsbara:

- a) Subventioner som inte är selektiva enligt vad som avses i artikel 3.2 och 3.3.
- b) Subventioner som är selektiva enligt vad som avses i artikel 3.2 och 3.3 men som uppfyller villkoren enligt punkterna 2, 3 eller 4 i denna artikel.
- c) Det inslag av subvention som kan ingå i någon av de åtgärder som avses i bilaga IV.

2. Subventioner som beviljas för forskning som utförs av företag eller högre utbildnings- eller forskningsinstitutioner som har ingått avtal med företag är inte utjämningsbara om de beviljade subventionerna täcker högst 75% av kostnaderna för industriell forskning eller 50% av kostnaderna för utveckling innan produkten introduceras på marknaden, och under förutsättning att sådana subventioner endast avser

- a) kostnader för personal (forskare, tekniker och annan stödpersonal som uteslutande arbetar med forskningsverksamhet),
- b) kostnader för instrument, utrustning, mark och byggnader som uteslutande och stadigvarande används för forskningsverksamhet (utom när de avyttras på affärsmässiga grunder),
- c) kostnader för konsulttjänster och likvärdiga tjänster som uteslutande avser forskning, inbegripet forskning, tekniskt kunnande, patent osv. som köps in utifrån,
- d) andra allmänna omkostnader som direkt uppkommer till följd av forskningen,
- e) andra löpande kostnader (såsom kostnader för materiel, insatsvaror och andra liknande kostnader) som direkt uppkommer till följd av forskningen.

Första stycket skall inte gälla civila flygplan (enligt definitionen i 1979 års avtal om handel med civila flygplan, i dess ändrade version eller i något annat senare avtal som ändrar eller ersätter det avtalet).

Vid tillämpning av första stycket gäller följande:

a) De tillåtna nivåerna för icke-utjämningsbara subventioner skall bestämmas på grundval av de sammanlagda kostnader som kan beaktas under den tid som ett visst projekt varar.

När det gäller program som innefattar både industriell forskning och utveckling innan produkten introduceras på marknaden får den tillåtna nivån för icke-utjämningsbara subventioner inte överstiga det ovägda genomsnittet av de tillåtna nivåerna för icke-utjämningsbara subventioner enligt de två kategorier som nämns ovan, beräknat på grundval av alla kostnader som kan beaktas och som avses under a—e i första stycket.

b) Med begreppet *industriell forskning* avses planerad forskning eller kritiska undersökningar som syftar till att förvärva ny kunskap, i syfte att denna kunskap skall kunna användas för att utveckla nya produkter,

tillverkningsprocesser eller tjänster, eller för att märkbart förbättra befintliga produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster.

- c) Med begreppet *utveckling innan produkten introduceras på marknaden* avses överföring av industriella forskningsresultat till en plan, ett utkast eller en ritning som avser nya, ändrade eller förbättrade produkter, processer eller tjänster, oberoende av om de är avsedda för försäljning eller användning, inbegripet konstruktion av en första prototyp, som dock inte skulle kunna användas i kommersiellt syfte. Det kan även inbegripa idémässig planering till och utformning av andra produkter, processer eller tjänster liksom inledande demonstrationer eller pilotprojekt, under förutsättning att dessa inte kan omvandlas eller användas för industriell tillämpning eller kommersiell exploatering. Det inbegriper inte rutinmässiga eller regelbundet återkommande ändringar av befintliga produkter, tillverkningsmetoder, tillverkningsprocesser, tjänster eller andra pågående verksamheter även om dessa ändringar kan innebära förbättringar.

3. Subventioner som inom ramen för regionala utvecklingsprogram beviljas missgynnade regioner inom ursprungs- och/eller exportlandets territorier och som skulle vara icke-selektiva om de kriterier som anges i artikel 3.2 och 3.3 tillämpades på var och en av de berörda stödbestämda regionerna, är inte utjämningsbara om

- a) varje missgynnad region utgör ett tydligt avgränsat, sammanhängande geografiskt område med definierbar ekonomisk och administrativ identitet,
- b) regionen betraktas som missgynnad enligt neutrala och objektiva kriterier som visar att regionens svårigheter beror på mer än tillfälliga omständigheter; sådana kriterier måste vara klart angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras,
- c) de kriterier som avses i b innefattar ett mått på ekonomisk utveckling vilket skall vara grundat på åtminstone en av följande faktorer:
- Att antingen inkomst per capita, hushållens inkomst per capita eller BNP per capita inte överstiger 85% av medelvärdet för det berörda ursprungs- eller exportlandet.
 - Att arbetslöshetsnivån motsvarar minst 110% av genomsnittet för det berörda ursprungs- eller exportlandet.

Utvärderingen skall baseras på en treårsperiod. Beräkningsmetoden kan också vara sammansatt och innefatta andra faktorer.

I första stycket avses med

- a) *regionala utvecklingsprogram* att regionala stödprogram är en del av en internt sammanhållen och generellt tillämplig regional utvecklingspolitik, och att subventioner för regional utveckling inte beviljas geografiskt isolerade områden som saknar eller har en liten betydelse för regionens utveckling,
- b) *neutrala och objektiva kriterier* sådana kriterier som inte gynnar vissa regioner mer än vad som är lämpligt för att undanröja eller minska regionala skillnader inom ramen för det allmänna regionala utvecklingsprogrammet. I detta hänseende skall regionala stödprogram bestämma tak för det stöd som kan beviljas för varje subventionerat projekt. Dessa tak skall differentieras i förhållande till utvecklingsnivån inom respektive stödbestämd region och definieras med användning av investeringskostnader eller kostnader för att skapa sysselsättning. Fördelningen av stöd inom dessa gränser skall vara tillräckligt bred och jämn för att undvika att subventioner till övervägande del utnyttjas av, eller att oproportionerligt stora belopp utbetalas till, vissa företag.

Definitionen skall tillämpas mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 3.2 och 3.3.

4. Subventioner för att främja anpassning av befintliga anläggningar till nya miljökrav som införs genom lagar eller författningar och som innebär ökade restriktioner och finansiella påfrestningar för företagen, skall inte vara utjämningsbara om subventionen

- a) är en engångsföreteelse,
- b) är begränsad till 20% av anpassningskostnaden,
- c) inte täcker kostnaden för att ersätta och utnyttja den subventionerade investeringen, som måste bäras fullt ut av företagen,
- d) är direkt förbunden med och proportionell mot ett företags planerade minskning av olägenheter och föroreningar, och inte täcker besparingar som kan uppnås i tillverkningskostnaderna, och
- e) erbjuds alla företag som kan använda den nya utrustningen eller tillverkningsprocessen.

Med uttrycket *befintliga anläggningar* i första stycket avses sådana anläggningar som har varit i drift i minst två år innan de nya miljökraven införs.

Artikel 5

Beräkning av storleken på den utjämningsbara subventionen

Vid tillämpning av denna förordning skall storleken på utjämningsbara subventioner beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. Normalt sett motsvaras denna tid av mottagarens senaste räkenskapsår, men den kan utgöras av varje annan period om minst sex månader som infaller före undersökningens början och för vilken det finns tillförlitliga ekonomiska och andra relevanta uppgifter.

Artikel 6

Beräkning av förmånen för mottagaren

Vid beräkning av förmånen för mottagaren skall följande gälla:

- a) Offentligt tillskott av kapital till ett företag skall inte anses medföra någon förmån om inte investeringen får anses strida mot sedvanlig investeringspraxis (inbegripet tillhandahållande av riskkapital) bland privata investerare inom ursprungs- eller exportlandets territorium.
- b) Offentliga lån skall inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp det lånande företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det faktiskt skulle ha kunnat få på marknaden. I sådana fall skall förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp.
- c) Offentliga lånegarantier skall inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp som det lånande företaget betalar för ett lån med offentlig lånegaranti och det belopp som företaget skulle behöva betala för ett jämförbart kommersiellt lån utan offentlig lånegaranti. I sådana fall skall förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp, justerad för att beakta eventuella skillnader i avgifter.
- d) Offentligt tillhandahållande av varor eller tjänster, eller offentliga köp av varor, skall inte anses innebära en förmån om inte tillhandahållandet har skett mot för låg ersättning eller köpet har skett mot för hög ersättning. Frågan om huruvida ersättningen är för

hög eller för låg skall avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem (inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet eller försäljningen).

Artikel 7

Allmänna bestämmelser om beräkning

1. Utjämningsbara subventioners storlek skall beräknas per enhet av den subventionerade produkt som exporteras till gemenskapen.

När detta belopp bestäms får följande avdrag göras från det sammanlagda subventionsbeloppet:

- a) Ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventioner.
- b) Exportskatter, tullar eller andra avgifter som tas ut vid export av produkten till gemenskapen med särskild avsikt att utjämna subventionen.

Om en berörd part begär ett sådant avdrag åligger det honom att visa att denna begäran är berättigad.

2. Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter skall den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de ifrågavarande produkterna under perioden för subventionsundersökningen.

3. Om subventionen kan knytas till förvärv eller framtida förvärv av fasta anläggningar skall den utjämningsbara subventionens storlek beräknas genom att subventionen fördelas över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana tillgångar i den ifrågavarande industrin. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, inbegripet sådana belopp som rör fasta anläggningar som förvärvats före denna period, skall fördelas på det sätt som anges i punkt 2.

Om tillgångarna inte är avskrivningsbara skall subventionen jämföras med ett räntefritt lån och behandlas i enlighet med artikel 6 b.

4. Om subventionen inte kan knytas till förvärv av fasta anläggningar, skall storleken på den fördel som erhålls under undersökningsperioden i princip hänföras till denna period och fördelas i enlighet med punkt 2, om det inte på grund av särskilda omständigheter finns anledning att hänföra den till en annan period.

Artikel 8

Fastställande av skada

1. Vid tillämpning av denna förordning avses, om inte annat anges, med begreppet *skada* väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin, eller avsevärd försening vid upprättande av en sådan gemenskapsindustri och begreppet skall tolkas i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

2. Skada skall fastställas på grundval av faktiska bevis och fastställelsen skall omfatta en objektiv granskning av såväl

a) den subventionerade importens volym och effekter på gemenskapsmarknadens priser för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Såvitt avser den subventionerade importens volym skall en undersökning göras av huruvida en betydande ökning av subventionerad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Såvitt avser den subventionerade importens effekter på priserna skall en undersökning även göras av om huruvida betydande prisunderskridanden skett för de subventionerade importprodukterna i förhållande till en likadan, av gemenskapsindustrin framställd, produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en undersökning avseende utjämningstull samtidigt avser en produkt från mer än ett land samtidigt, skall en samlad bedömning av verkningarna av denna import göras endast om det fastställs att

a) de utjämningsbara subventionernas storlek i förhållande till importen från varje enskilt land överstiger tröskelvärdet enligt vad som avses i artikel 14.5 och volymen på importen från varje enskilt land inte är negligerbar samt

b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av verkningarna av denna import under beaktande av de

konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

5. Granskningen av den subventionerade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin skall innefatta en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som påverkar industrins situation, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från effekterna av tidigare subventionering eller dumpning, de utjämningsbara subventionernas storlek, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, investeringsavkastning, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar priserna inom gemenskapen, faktiska och möjliga negativa effekter på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel och, såvitt avser jordbruket, om ianspråktagandet av de offentliga stödprogrammen har ökat. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Med hjälp av de relevanta bevis som framläggs med avseende på punkt 2 skall det visas att den subventionerade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det skall visas att den volym och/eller de prisnivåer som avses i punkt 3 påverkar gemenskapsindustrin på sätt som anges i punkt 5 och att denna påverkan är så omfattande att den kan betraktas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer än den subventionerade importen som samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall också granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte skall tillskrivas den subventionerade importen enligt punkt 6. Faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat volymen och priserna på den ickesubventionerade importen, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredje land och i gemenslapsländer, konkurrens mellan dessa producenter, den tekniska utvecklingen samt gemenskapsindustrins exportresultat och produktivitet.

8. Den subventionerade importens effekter skall utvärderas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter gör det möjligt att särskilja denna produktion på grundval av sådana kriterier som produktionsprocessen samt producenternas försäljning och vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, skall den subventionerade importens effekter utvärderas genom granskning av pro-

duktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan tillhandahållas.

9. Ett fastställande av risk för väsentlig skada skall ske på grundval av fakta och inte endast påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter. Den förändring av förhållandena som skulle kunna skapa en situation där subventionen skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

För att fastställa om det föreligger risk för väsentlig skada skall bland annat följande faktorer beaktas:

- a) De ifrågavarande subventionernas art och de kommersiella effekter som dessa kan komma att få.
- b) En betydande ökningstakt för subventionerad import till gemenskapsmarknaden som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik.
- c) Tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en nära förestående, väsentlig ökning av denna kapacitet som talar för en väsentligt ökad subventionerad export till gemenskapen, med beaktande av förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.
- d) Om importen sker till priser som väsentligt skulle kunna sänka priserna eller hindra de prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.
- e) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av dessa faktorer i sig är nödvändigtvis en avgörande bedömningsgrund men de faktorer som beaktas måste tillsammans leda till slutsatsen att ytterligare subventionerad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att inträffa om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 9

Definition av gemenskapsindustri

1. Vid tillämpning av denna förordning skall med begreppet *gemenskapsindustri* avses alla producenter inom gemenskapen som tillverkar den likadana produkten eller de av dessa producenter vilkas sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 10.8, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

- a) När producenterna står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer eller importörer eller själva importerar den produkt som påstås vara subventionerad, får begreppet gemenskapsindustri tolkas så att det avser de övriga producenterna.
- b) I undantagsfall får gemenskapens territorium såvitt avser den ifrågavarande produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om
 - i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av den ifrågavarande produkten på denna marknad, och
 - ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig omfattning tillgodoses av producenter av den ifrågavarande produkten som har sin verksamhet någon annanstans inom gemenskapen.

Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda gemenskapsindustrin inte vållas någon skada, under förutsättning att den subventionerade importen är koncentrerad till en sådan isolerad marknad och att den subventionerade importen vållar de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom den marknaden skada.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall producenter anses stå i ekonomisk intressegemenskap med en exportör eller en importör endast om

- a) någon av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra, eller
- b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller
- c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att den berörda producenten uppträder på ett annat sätt än producenter som inte står i ekonomisk intressegemenskap på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt skall en part anses kontrollera den andra om den förra rättsligt eller faktiskt kan inskränka eller påverka inriktningen av den senares verksamhet.

3. När begreppet gemenskapsindustri har tolkats som producenterna inom en viss region skall exportörerna eller de offentliga myndigheter som beviljar utjämningsbara subventioner ges tillfälle att erbjuda åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 13. I sådana fall skall vid utvärdering av i vad mån åtgärderna ligger i gemenskapens intresse särskilt avseende fästas vid regionens intressen. Om ett godtagbart åtagande inte görs omedel-

bart eller om de situationer som avses i artikel 13.9 och 13.10 föreligger, får en provisorisk eller slutgiltig utjämningsstull införas för gemenskapen i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är genomförbart, begränsas till att avse särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 8.8 är tillämpliga på denna artikel.

Artikel 10

Inledande av förfaranden

1. Med undantag för artikel 10 skall en undersökning för att fastställa förekomst, grad och effekt av en påstådd subvention inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är juridisk person på gemenskapsindustrins vägnar gör en skriftlig framställning.

Framställningen kan göras till kommissionen eller en medlemsstat som skall vidarebefordra den till kommissionen. Kommissionen skall sända medlemsstaterna en kopia av varje framställning den tar emot. Framställningen skall anses gjord den första arbetsdagen efter det att den översändes till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen skriftligen erkänt sig ha mottagit det.

Om en medlemsstat utan att en framställning har gjorts förfogar över tillräckliga bevis för en subvention och en därav följande skada för gemenskapsindustrin skall den omedelbart översända dessa bevis till kommissionen.

2. En framställning enligt punkt 1 skall innehålla tillräckliga bevis om förekomsten av en utjämningsbar subvention (och, om möjligt, om dess belopp), skada och orsakssamband mellan den påstått subventionerade importen och den påstådda skadan. Framställningen skall innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för klaganden och som rör följande förhållanden:

- a) Klagandens identitet och en beskrivning av volymen och värdet på klagandens tillverkning inom gemenskapen av den likadana produkten. Om en skriftlig framställning görs för gemenskapsindustrins räkning skall i framställningen anges den industri för vars räkning den görs med hjälp av den förteckning över samtliga kända gemenskapsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av gemenskapsproducenter av den likadana produkten), och, i möjligaste mån, uppgift om hur stor del av volymen och värdet på gemenskapens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter står för.
- b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara subventionerad, namnen på ursprungs- eller

exportlandet/länderna, varje känd exportörs eller utländsk producents identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

- c) Bevis angående förekomsten, omfattningen och arten av subventionen ifråga samt bevis för att den är utjämningsbar.
- d) Uppgifter om hur volymen av den påstått subventionerade importen har utvecklats, denna imports inverkan på priset för den likadana produkten på gemenskapsmarknaden och dess påverkan på gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som påverkar tillståndet inom denna bransch, t.ex. de som räknas upp i artikel 8.3 och 8.5.

3. Kommissionen skall i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos de bevis som framläggs i framställningen för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning kan inledas för att avgöra om de påstådda subventionerna är selektiva enligt artikel 3.2 och 3.3.

5. En undersökning kan även inledas med avseende på icke-utjämningsbara subventioner enligt artikel 4.2, 4.3 eller 4.4 för att avgöra om de villkor som anges i dessa punkter har uppfyllts.

6. Om en subvention beviljas inom ramen för ett subventionsprogram, som innan det började tillämpas enligt bestämmelsen i artikel 8 i subventionsavtalet har anmälts till WTO-kommittén för subventioner och utjämningsåtgärder, och med avseende på vilket kommittén inte har kunnat konstatera att de relevanta villkoren i artikel 8 i subventionsavtalet inte är uppfyllda, skall ingen undersökning av subventioner som beviljats genom ett sådant program inledas, annat än om en överträdelse av artikel 8 i subventionsavtalet har konstaterats antingen av WTO:s behöriga tvistlösningsorgan eller genom skiljedomsförfarande enligt artikel 8.5 i det nämnda avtalet.

7. En undersökning kan även inledas angående åtgärder av det slag som räknas upp i bilaga IV, i den mån de inrymmer ett inslag av subvention i enlighet med artikel 2, i syfte att fastställa huruvida åtgärderna i fråga helt och hållet överensstämmer med bestämmelserna i den nämnda bilagan.

8. En undersökning enligt punkt 1 skall endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad

gemenskapsproducenter av en likadan produkt stöder eller motsätter sig framställningen, konstaterar att framställningen har gjorts av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar. Framställningen skall anses gjord av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar om den stöds av gemenskapsproducenter vilkas sammanlagda produktion utgör mer än 50% av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig framställningen. Undersökningen skall dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder framställningen tillsammans svarar för mindre än 25% av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

9. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning skall inledas, skall myndigheterna undvika att offentliggöra en ansökan om att en undersökning skall inledas. Kommissionen skall dock, så snart som möjligt efter det att en framställning som är vederbörligen underbyggd i enlighet med denna artikel har tagits emot och i alla händelser innan en undersökning inleds, underrätta det berörda ursprungs- eller exportlandet, som skall uppmanas att inleda samråd i syfte att klargöra situationen såvitt avser de frågor som avses i punkt 2 och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

10. Om kommissionen på grund av särskilda omständigheter beslutar att en undersökning skall inledas utan att en skriftlig framställning av denna innebörd har mottagits från en gemenskapsindustri eller på dess vägnar, skall detta endast göras om den förfogar över tillräckliga bevis för förekomsten av en utjämningsbar subvention, en skada och ett orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2.

11. Bevis som rör subventioner och skada skall granskas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning skall inledas eller inte. En framställning skall avslås om de bevis som rör utjämningsbar subventionering eller skada inte räcker till för att motivera att förfarandet fortsätter. Förfaranden skall inte inledas mot länder vilkas import motsvarar en marknadsandel som är mindre än 1%, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3% eller mer av gemenskapens konsumtion.

12. En framställning får återkallas innan undersökningen har inletts och skall då betraktas som icke ingiven.

13. Om det efter samråd klart framgår att det finns tillräckliga bevis för att motivera att ett förfarande inleds,

skall kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter det att framställningen ingavs och tillkännage detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Om tillgängliga bevis inte räcker till skall klaganden efter samrådet informeras om detta inom 45 dagar efter det att framställningen gjordes till kommissionen.

14. Tillkännagivandet om att ett förfarande inleds skall innehålla ett meddelande om att en undersökning har inletts, uppgift om vilken produkt och vilka länder som berörs, en sammanfattning av den information som har mottagits och en föreskrift om att alla relevanta uppgifter skall lämnas till kommissionen; vidare skall de tidsfrister anges inom vilka berörda parter skall ge sig till känna och skriftligen redogöra för sin ståndpunkt samt lämna uppgifter, om denna ståndpunkt och dessa uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet skall även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 11.5.

15. Kommissionen skall underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt ursprungs- och/eller exportlandet och klagandena om att förfarandet har inletts och skall, samtidigt som den ser till att skydda konfidentiella uppgifter, tillhandahålla de kända exportörerna och myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet den fullständiga texten till den skriftliga framställning som avses i punkt 1 och, om de begär det, även förse de andra berörda parterna med texten. Om antalet berörda exportörer är särskilt stort behöver den fullständiga texten till framställningen endast tillställas myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet eller den berörda branschorganisationen.

16. En undersökning avseende utjämningsstull skall inte hindra tullklarering.

Artikel 11

Undersökningen

1. Sedan förfarandet har inletts skall kommissionen i samarbete med medlemsstaterna påbörja undersökningen på gemenskapsnivå. Denna undersökning skall omfatta såväl subvention som skada och dessa företeelser skall undersökas samtidigt. För att undersökningsresultaten skall bli representativa skall en sådan undersökningsperiod väljas som i fråga om subvention normalt sett motsvarar den undersökningsperiod som anges i artikel 5. Upplysningar avseende en period som infaller efter undersökningsperioden skall normalt inte beaktas.

2. Parter som får sig frågeformulär tillsända i en undersökning om utjämningsstull skall få minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna börjar löpa den dag då de mottar frågeformuläret, vilket anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behöriga diplomatiska representanten för ursprungs- och/eller exportlandet. Med beaktande av de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsfristen medges under förutsättning att parten anför goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter och medlemsstaterna skall i ett sådant fall vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran. De skall sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförs. Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat begär det skall kommissionen översända dem till medlemsstaterna, såvida de inte är konfidentiella, i vilket senare fall en icke-konfidentiell sammanfattning skall översändas.

4. Kommissionen kan begära att en medlemsstat skall utföra alla nödvändiga inspektioner och kontroller, särskilt hos importörer, köpmän och gemenskapsproducenter, och att den skall utföra undersökningar i tredje land, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att de offentliga myndigheterna i landet i fråga har blivit officiellt underrättade och inte gör några invändningar. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran från kommissionen. Om kommissionen eller en medlemsstat begär det, får tjänstemän från kommissionen biträda medlemsstaternas tjänstemän när dessa utför sina uppgifter.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 10.14 skall höras om de har lämnat en skriftlig begäran härom inom den tidsfrist som bestämdes i tillkännagivandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därvid visat att de verkligen är berörda parter som kan komma att påverkas av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. De importörer, exportörer och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 10.14 samt de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, skall om de begär det beredas tillfälle att möta parter som har motsärande intressen så att motsatta ståndpunkter kan redovisas. Därvid skall hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intres-

sen. Ingen av parterna skall vara skyldig att delta i ett sådant möte, och en parts frånvaro skall inte skada hans sak. Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt skall beaktas av kommissionen om de senare bekräftas skriftligen.

7. Klagandena, de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, importörerna och exportörerna och deras intresseorganisationer, användarna och de konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 10.14, kan om de skriftligen begär det, få ta del av alla de uppgifter som någon av de parter som berörs av undersökningen har försett kommissionen med, förutom handlingar som har upprättats av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter, under förutsättning att dessa uppgifter är relevanta för att försvara deras intressen och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 29 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter skall beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 28 skall riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas i möjligaste mån kontrolleras.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 10.13 skall en undersökning om möjligt avslutas inom en tid av ett år. Sådana undersökningar skall under alla omständigheter avslutas inom en tid av 13 månader efter det att de inletts och detta skall, såvitt avser åtaganden, ske i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 13 eller, såvitt avser slutgiltiga åtgärder, i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 15.

10. Under hela den tid som undersökningen pågår skall kommissionen ge ursprungs- och/eller exportlandet rimliga möjligheter att fortsätta att samråda i syfte att klargöra den faktiska situationen och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

Artikel 12

Provisoriska åtgärder

1. Provisoriska tullar kan införas om

- a) en undersökning har inletts enligt artikel 10,
- b) ett tillkännagivande härav har skett och berörda parter har givits tillräckliga möjligheter att lämna uppgifter och att yttra sig i enlighet med artikel 10.14,
- c) det preliminärt har fastställts att den importerade produkten är föremål för utjämningsbara subventioner.

ner och att detta leder till skada för gemenskapsindustrin, och

- d) gemenskapsintresset kräver att en åtgärd vidtas för att hindra sådan skada.

De provisoriska tullarna skall införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag då förfarandet inleddes.

Den provisoriska utjämningsstullens belopp får inte vara högre än det sammanlagda beloppet av den provisoriskt fastställda utjämningsbara subventionen men det bör vara lägre än detta om en sådan lägre tull räcker till för att hindra skadan för gemenskapsindustrin.

2. En säkerhet skall ställas för de provisoriska tullarna, och de ifrågavarande produkternas övergång till fri omsättning inom gemenskapen förutsätter att en sådan säkerhet ställs.

3. Kommissionen skall efter samråd eller, i ytterst brådskande fall, efter att ha informerat medlemsstaterna, vidta provisoriska åtgärder. I det senare fallet skall samråd äga rum senast tio dagar efter det att kommissionen har underrättat medlemsstaterna och vilka åtgärder som vidtagits.

4. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart skall ingripa och om villkoren i punkt 1 första och andra styckena är uppfyllda, skall kommissionen inom en tid av högst fem arbetsdagar efter att ha mottagit denna begäran besluta om huruvida en provisorisk utjämnings-tull skall införas.

5. Kommissionen skall omedelbart informera rådet och medlemsstaterna om varje beslut som fattas med stöd av punkterna 1—4. Rådet kan med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut.

6. Provisoriska utjämningsstullar skall införas för en tid av högst fyra månader.

Artikel 13

Åtaganden

1. En undersökning får avslutas utan att provisoriska eller slutgiltiga tullar införs, om ett tillfredsställande, frivilligt åtagande mottas med innebörden att

- a) ursprungs- och/eller exportlandet går med på att undanröja eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller

- b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till det ifrågavarande området av produkter som är föremål för utjämningsbara subventioner, så att kommissionen efter samråd är övertygad om att subventionernas skadliga verkan har undanröjts. Prishöjningarna till följd av dessa åtaganden får inte vara större än vad som är nödvändigt för att kompensera för den ifrågavarande utjämningsbara subventionen och de skall vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men det föreligger ingen skyldighet för ett land eller en exportör att göra ett sådant åtagande. Det förhållandet att ett land eller en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det skall inte på något sätt påverka bedömningen av ärendet. Det kan dock fastställas att det är troligare att hot om skada kommer att förverkligas om den subventionerade importen fortsätter. Åtaganden skall inte begäras eller godtas från länder eller exportörer annat än om det provisoriskt har fastställts att subvention och därav följande skada föreligger. Endast i undantagsfall får åtaganden erbjudas senare än vid utgången av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 30.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte nödvändigtvis godtas om de bedöms som realistiska, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörde exportören och/eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet kan informeras om skälen för att föreslå att ett erbjudet åtagande skall avslås och få tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget skall anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande är skyldiga att tillhandahålla en icke-konfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande godtas efter samråd och rådgivande kommittén inte gör några invändningar, skall undersökningen avslutas. I alla övriga fall skall kommissionen omedelbart underställa rådet en rapport om resultatet av samråden åtföljd av ett förslag om att undersökningen skall avslutas. Undersökningen skall anses avslutad om

rådet inte inom en månad med kvalificerad majoritet beslutar något annat.

6. Om ett åtagande godtas skall undersökningen angående subventioner och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att subventioner och skada inte föreligger, skall åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant undersökningsresultat i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet skall bibehållas under skälig tid. Om det konstateras att subventioner och skada föreligger, skall åtagandet fortsätta att gälla i enlighet med uppställda villkor och bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen skall kräva att varje land eller exportör vars åtagande godtagits regelbundet tillhandahåller uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls skall detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår skall de, med avseende på artiklarna 18, 19, 20 och 22 anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för ursprungs- och/eller exportlandet i fråga.

9. Om en part bryter mot eller återtar ett åtagande skall en slutgiltig tull införas i enlighet med artikel 15 på grundval av de faktiska omständigheter som konstaterats i samband med den undersökning som ledde till att åtagandet gjordes, under förutsättning att denna undersökning avslutades med ett slutgiltigt fastställande av att subvention och skada förelåg och att de(n) berörda exportören/exportörerna och/eller det berörda ursprungs- eller exportlandet har haft möjlighet att lämna synpunkter, utom i fall då åtagandet återtas.

10. En provisorisk tull kan efter samråd införas enligt artikel 12 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning anta att ett åtagande har överträtts eller, vid överträdelse eller återtagande av åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.

Artikel 14

Avslutande utan åtgärder

1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas såvida inte ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapsintresset.

2. Om det efter samråd visar sig att skyddsåtgärder inte är nödvändiga och om rådgivande kommittén inte gör några invändningar, skall undersökningen eller förfarandet avslutas. I alla övriga fall skall kommissionen omedelbart lämna rådet en rapport om resultatet av samråden åtföljd av ett förslag om att förfarandet skall avslutas. Förfarandet skall anses avslutat om rådet inte inom en månad med kvalificerad majoritet beslutar något annat.

3. Förfarandet skall omedelbart avslutas om det konstateras att de utjämningsbara subventionernas storlek är försumbara enligt punkt 5 eller den faktiska eller potentiella subventionerade importens volym, eller skadan, är negligerbar.

4. För ett förfarande som inleds i enlighet med artikel 10.13 skall skada normalt anses negligerbar när importens marknadsandel understiger procentsatserna enligt artikel 10.11. Såvitt avser undersökningar av import från utvecklingsländer skall den subventionerade importens volym betraktas som negligerbar om den utgör mindre än 4% av den sammanlagda importen av likadana varor till gemenskapen, under förutsättning att importen från de utvecklingsländer, vilkas enskilda andelar av den sammanlagda importen utgör mindre än 4%, tillsammans inte utgör mer än 9% av den sammanlagda importen av den likadana produkten till gemenskapen.

5. De utjämningsbara subventionernas storlek skall anses försumbar om de värdemässigt understiger 1%, med undantag för

a) undersökningar av import med ursprung i utvecklingsländer där gränsen för att värdet skall anses försumbart är 2%, och

b) de utvecklingsländer som är medlemmar i WTO och som avses i bilaga VII till subventionsavtalet och de utvecklingsländer som är medlemmar i WTO och helt har undanröjt exportsubventionerna enligt definitionen i artikel 3.4 a i denna förordning, där tröskelvärdet skall vara 3%; om tillämpningen av denna bestämmelse är betingad av att exportsubventioner undanröjs skall den tillämpas från och med den dag då undanröjandet av exportsubventioner anmäls till WTO-kommittén för subventioner och utjämningsåtgärder, och så länge som exportsubventioner inte beviljas av det ifrågavarande utvecklingslandet; denna bestämmelse skall upphöra att gälla åtta år efter WTO-avtalets ikraftträdande,

dock under förutsättning att det endast är undersökningen som avslutas när den utjämningsbara subventionens storlek understiger tröskelvärdet för enskilda exportörer och att exportörerna även fortsättningsvis

omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en undersökning inom ramen för en översyn som utförs för det berörda landet i enlighet med artiklarna 8 och 19.

Artikel 15

Införande av slutgiltiga tullar

1. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att utjämningsbara subventioner och en därav följande skada föreligger och att gemenskapsintresset nödvändiggör ett ingripande enligt artikel 31, skall rådet med enkel majoritet införa en slutgiltig utjämnings-tull på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, om inte subventionen eller subventionerna dras tillbaka eller det visas att subventionerna inte längre utgör en förmån för de berörda exportörerna. Om provisoriska tullar är i kraft skall ett förslag om slutgiltiga åtgärder underställas rådet senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla. Storleken på utjämnings-tullen får inte överstiga det belopp som i enlighet med denna förordning fastställs för de utjämningsbara subventioner exportörerna faktiskt haft förmånen av, men den bör understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin.

2. En utjämnings-tull skall på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, om det konstateras att importen gynnas av en utjämningsbar subvention och vållar skada, dock inte på import för vilken ett åtagande enligt denna förordning har godtagits. I den förordning genom vilken tullen införs skall den tillämpliga tullsatsen anges för varje leverantör, eller om detta är praktiskt ogenomförbart, för varje berört leverantörsland.

3. Om kommissionen har begränsat sin bedömning i enlighet med artikel 27, får varje utjämnings-tull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har givit sig till känna enligt artikel 27 men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för parterna i stickprovet. Vid tillämpningen av denna punkt skall kommissionen bortse från varje utjämningsbart subventionsbelopp som är noll eller understiger minimitröskeln och från utjämningsbara subventioner som fastställts under de omständigheter som

avses i artikel 28. Enskilda tullsatser skall tillämpas på import från exportörer eller producenter för vilka ett individuellt subventionsbelopp har beräknats i enlighet med artikel 27.

Artikel 16

Retroaktiv verkan

1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga utjämnings-tullar skall endast tillämpas på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då åtgärden enligt artiklarna 12.1 eller 15.1 träder i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

2. Om en provisorisk tull har tillämpats och de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna visar att utjämningsbara subventioner och skada föreligger, skall rådet oberoende av om en slutgiltig utjämnings-tull skall införas eller ej, besluta i vilken omfattning den provisoriska tullen slutgiltigt skall tas ut. I detta sammanhang skall begreppet "skada" inte innefatta vare sig en avsevärd försening vid etablering av en gemenskapsindustri eller en risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att detta skulle ha lett till väsentlig skada om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, skall de provisoriska beloppen återställas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller en avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga utjämnings-tullen är högre än den provisoriska tullen, skall mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen skall tullen beräknas på nytt. Om ett slutgiltigt fastställande är negativt, skall den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig utjämnings-tull under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5, att kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig och

a) att det föreligger kritiska omständigheter som innebär att den berörda subventionerade produkten vållas skada som är svår att avhjälpa på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt

som har förmån av utjämningsbara subventioner enligt bestämmelserna i denna förordning, och

- b) att det anses nödvändigt att införa retroaktiva utjämningsstullar på denna import för att hindra att en sådan uppkommer på nytt.

5. Om åtaganden bryts eller återtas kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5 och att en sådan bedömning avseende retroaktivitet inte tillämpas på import som skedde innan åtagandet bröts eller återtogs.

Artikel 17

Varaktighet

En utjämningsåtgärd skall vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att kompensera för utjämningsbara subventioner som vållar skada.

Artikel 18

Översyn när åtgärderna upphör att gälla

1. En slutgiltig utjämningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översyn som avsåg såväl subvention som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. En sådan översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla skall göras på kommissionens initiativ eller på ansökan av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

2. En översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla skall inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventioneringen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. Sannolikheten för detta kan exempelvis underbyggas med bevis för fortsatt subvention och skada eller med bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av förekomsten av åtgärder eller med bevis för att exportörernas situation eller marknadsvillkoren är sådana att det är sannolikt att den skadevållande subventioneringen fortsätter.

3. När undersökningar utförs enligt denna artikel, skall exportörerna, importörerna, ursprungs- och/eller export-

landet och gemenskapsproducenterna ges tillfälle att utveckla, vederlägga eller kommentera de uppgifter som redovisas i ansökan om översyn, och undersökningsresultatet skall beakta alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter som redovisas beträffande frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt.

4. Ett tillkännagivande om att åtgärderna snart kommer att upphöra att gälla skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år som åtgärderna är i kraft i enlighet med denna artikel. Därefter skall gemenskapsproducenterna senast tre månader före femårsperiodens utgång ha rätt att inge en ansökan om översyn i enlighet med punkt 2. Ett tillkännagivande om att åtgärderna faktiskt upphör att gälla i enlighet med denna artikel skall också offentliggöras.

Artikel 19

Interimistisk översyn

1. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på ansökan av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna eller ursprungs- och/eller exportlandet, om ansökan innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimistisk översyn.

2. En interimistisk översyn skall inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärderna inte längre är nödvändiga för att motverka den utjämningsbara subventionen och/eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller uppkommer på nytt om åtgärderna upphävs eller ändras eller för att de gällande åtgärderna inte, eller inte längre, är tillräckliga för att kompensera den utjämningsbara subvention som orsakar skadan.

3. Om en utjämningsstull som är lägre än de utjämningsbara subventionerna har införts skall en interimistisk översyn göras om gemenskapsproducenterna tillhandahåller tillräckliga bevis för att denna tull inte har medfört någon ändring eller endast en otillräcklig ändring av försäljningspriset i gemenskapen för den importerade produkten. Om det vid undersökningen framkommer att

detta antagande är riktigt kan utjämningsstullen höjas så att den prishöjning som krävs för att undanröja skadan uppnås, men den höjda tullsatsen får inte överstiga det utjämningsbara subventionsbeloppet.

4. Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna artikel kan kommissionen bland annat utreda om de omständigheter som rör subvention och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder har lett till förväntat resultat, och undanröjer den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 8. I detta sammanhang skall alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter beaktas vid det slutliga avgörandet.

Artikel 20

Påskyndad översyn

En exportör vars export har påförts en slutgiltig utjämningsstull men som, av andra skäl än en vägran att samarbeta med kommissionen, inte har undersökts individuellt vid den ursprungliga undersökningen, har rätt att begära en påskyndad översyn så att kommissionen snabbt kan bestämma en individuell utjämningsstullsats för denna exportör. En sådan översyn skall göras efter samråd med rådgivande kommittén och sedan gemenskapens producenter givits tillfälle att redovisa sin ståndpunkt.

Artikel 21

Återbetalning

1. Utan hinder av artikel 18 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det visas att den utjämningsbara subventionens belopp, på grundval av vilket den erlagda tullen har betalats, har undanröjts eller återförts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

2. För att erhålla återbetalning av utjämningsstull skall importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan skall inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader räknat från den dag då den slutgiltiga tullens storlek vederbörligen fastställdes av de behöriga myndigheterna eller räknat från den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts för provisoriska tullar. Medlemsstaterna skall omedelbart vidarebefordra denna ansökan till kommissionen.

3. En ansökan om återbetalning skall anses vederbörligen underbyggd endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den utjämningsstull som begärs återbetald och åtföljs av alla tullhandlingar som rör beräkning

och betalning av detta belopp. Den skall även innehålla bevis på storleken på de utjämningsbara subventioner som under en representativ period har erhållits av den exportör eller producent som tullen gäller. I de fall då importören inte står i intressegemenskap med den berörda exportören eller producenten och denna information inte är omedelbart tillgänglig eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, skall ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att beloppet på den utjämningsbara subventionen har sänkts eller undanröjts enligt denna artikel och att de relevanta bevisen skall tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte tillhandahålls inom rimlig tid av exportören eller producenten, skall ansökan avslås.

4. Kommissionen skall efter samråd med rådgivande kommittén besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan skall bifallas, eller också kan den när som helst fatta beslut om att inleda en interimistisk översyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen vilka skall fastställas i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, skall användas för att avgöra huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. Återbetalning av tull skall normalt sett ske inom en tid av tolv månader, och under inga omständigheter senare än arton månader efter den tidpunkt då någon som importerar den produkt som är föremål för utjämningsstull har ingivit en ansökan om återbetalning, som på vederbörligt sätt är underbyggd med bevis. Utbetalning av det belopp som begärs återbetalt bör normalt sett göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter det ovannämnda beslutet.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser om översyn och återbetalning

1. Relevanta bestämmelser i artiklarna 10 och 11, med undantag för dem som avser tidsfrister, skall gälla för varje översyn som genomförs i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20. En sådan översyn skall genomföras skyndsamt och normalt avslutas inom en tid av 12 månader efter det att den inleddes.

2. En översyn enligt artiklarna 18, 19 och 20 skall inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén. Om det vid översyn visar sig motiverat skall åtgärderna upphävas eller behållas enligt artikel 18 eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt artiklarna 19 och 20 av den gemenskapsinstitution som är ansvarig för deras antagande. Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer, men inte för landet i dess helhet, skall dessa

exportörer fortsätta att omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga i enlighet med den här artikeln.

3. Om en översyn av åtgärder enligt artikel 19 fortfarande pågår då tiden för tillämpning av åtgärderna löper ut enligt artikel 18, skall åtgärderna även granskas mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 18.

4. Vid varje undersökning som görs inom ramen för förfarandet får översyn eller återbetalning som utförs enligt artiklarna 18—21 skall kommissionen, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, med beaktande av artiklarna 5, 6, 7 och 27 tillämpa samma metod som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen.

Artikel 23

Kringgående

1. Om gällande åtgärder kringgås får de utjämningsstullar som har införts enligt denna förordning utvidgas till att omfatta import av likadana produkter eller delar av sådana produkter från tredje land. Med kringgående avses en förändring i handelsströmmarna mellan tredje land och gemenskapen som är en följd av förfaranden, processer eller bearbetningar för vilka ingen annan tillräcklig grund eller inget annat ekonomiskt berättigande finns än införandet av utjämningsstullen, varvid det skall finnas bevis för att verkningarna av denna tull omintetgörs såvitt avser pris på och/eller kvantitet av den likadana produkten och för att den importerade likadana produkten och/eller delar av den fortsätter att subventioneras.

2. En undersökning skall inledas enligt denna artikel när en ansökan innehåller tillräckliga bevis för de faktorer som räknas upp i punkt 1. Undersökningarna skall efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en kommissionsförordning enligt vilken tullmyndigheterna även åläggs att antingen registrera importen enligt artikel 24.5 eller kräva säkerhet.

Undersökningen skall utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och avslutas inom nio månader. Om det av de slutgiltigt konstaterade förhållandena framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, skall rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen besluta om en sådan utvidgning räknat från den tidpunkt då registrering skedde enligt artikel 24.5 eller från och med den dag då säkerhet krävdes. De

relevanta bestämmelser i denna förordning som rör förfaranden vid inledande och genomförande av undersökningar är tillämpliga enligt denna artikel.

3. Produkter som åtföljs av ett intyg från tullmyndigheterna enligt vilket import av varorna inte utgör kringgående skall inte registreras enligt artikel 24.5 eller vara föremål för åtgärder. Sådana intyg kan på skriftlig ansökan utfärdas till importörerna till följd av ett tillstånd som kommissionen meddelar efter samråd med rådgivande kommittén eller av ett beslut av rådet om att vidta åtgärder. Dessa intyg gäller under den period och på de villkor som anges i dem.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra normal tillämpning av gällande tullbestämmelser.

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. Provisoriska eller slutgiltiga utjämningsstullar skall införas med hjälp av förordning och tas ut av medlemsstaterna på det sätt och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar skall även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt uppbärs vid import. Ingen produkt får beläggas med både antidumpings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga utjämningsstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Sådana förordningar eller beslut skall, med beaktande av att det är nödvändigt att skydda konfidentiella uppgifter, särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en produktbeskrivning och en sammanfattning av de förhållanden och överväganden som är väsentliga att fastställa subvention och skada. I varje enskilt fall skall en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt skall i tillämpliga delar även gälla översyn.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet såvitt avser den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober

1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, får antas i enlighet med den här förordningen.

4. Om det ligger gemenskapens intresse kan de åtgärder som införs enligt denna förordning, efter samråd med rådgivande kommittén, för en period om nio månader tillfälligt upphävas genom ett beslut av kommissionen. Detta tillfälliga upphävande kan förlängas med en ytterligare period om högst ett år om rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen fattar beslut om detta. Åtgärderna får upphävas tillfälligt endast om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats på ett sådant sätt att det finns anledning att anta att skadan inte kommer att uppstå på nytt om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att gemenskapsindustrin har givits tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. Åtgärderna kan när som helst efter samråd återinföras om det tillfälliga upphävandet inte längre är motiverat.

5. Kommissionen kan efter samråd med rådgivande kommittén ålägga tullmyndigheterna att vidta lämpliga åtgärder för att registrera importen så att åtgärder därefter kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen. Importen kan göras till föremål för registrering efter ansökan av gemenskapsindustrin, om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att motivera en sådan åtgärd. Registrering skall införas genom en förordning i vilken ändamålet med åtgärden och, i förekommande fall, den uppskattade storleken på eventuell framtida skyldighet att betala tull skall anges. Import får inte göras till föremål för obligatorisk registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna skall varje månad till kommissionen lämna en rapport om sådana produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt om beloppet på de tullar som uppbärs i enlighet med den här förordningen.

Artikel 25

Samråd

1. De samråd som föreskrivs i denna förordning skall, med undantag för dem som avses i artiklarna 10.9 och 11.10, äga rum i en rådgivande kommitté, som skall bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd skall hållas omedelbart på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, och under alla omständigheter inom en tidsrymd som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som bestäms i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 (EGT L 17, 21.1.1997, s. 1).

2. Kommittén skall sammanträda på kallelse av ordföranden. Denne skall snarast möjligt förse medlemsstaterna med all relevant information.

3. När det behövs kan samråd ske enbart skriftligen. I sådana fall skall kommissionen informera medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de har rätt att lämna synpunkter eller begära muntligt samråd, som ordföranden skall ordna, under förutsättning att det muntliga samrådet kan äga rum inom en tidsrymd som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

4. Samrådet skall särskilt avse

- a) förekomsten av utjämningsbara subventioner och metoderna för att bestämma deras storlek,
- b) förekomsten och omfattningen av skadan,
- c) orsakssambandet mellan den subventionerade importen och skadan,
- d) de åtgärder som med beaktande av omständigheterna är lämpliga för att förhindra eller avhjälpa den skada som orsakats av utjämningsbara subventioner samt hur dessa åtgärder skall genomföras.

Artikel 26

Kontrollbesök

1. Kommissionen skall, om den finner det lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter, branschföreningar och branschorganisationer för att gå igenom deras bokföring och kontrollera de uppgifter som lämnats om subventionen och skadan. Avsaknaden av ett riktigt och i rätt tid inkommet svar kan medföra att kontrollbesök inte genomförs.

2. Kommissionen kan vid behov utföra undersökningar i tredje land under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att det berörda landet offentligen underrättas och att detta inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits bör kommissionen underrätta myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet om namn på och adress till de företag som skall besökas och om de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen skall underrättas om vilka slags uppgifter som skall kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som skall tillhandahållas vid sådana besök, vilket inte utesluter att ytterligare detaljuppgifter kan infordras mot bakgrund av de uppgifter som erhålls vid besöket.

4. Vid kontroller som utförs enligt punkterna 1, 2 och 3 skall kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär det.

Artikel 27

Stickprov

1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till

- a) ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner, varvid begränsningen skall ske med hjälp av statistiskt representativa stickprov på grundval av de upplysningar som finns tillgängliga när urvalet görs, eller
- b) den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas med beaktande av den tid som står till förfogande.

2. Urvalet av parter, produktslag eller transaktioner som görs i enlighet med denna artikel åligger kommissionen, men urvalet skall helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts ger sig till känna och lämnar tillräckliga uppgifter för att ett representativt urval skall kunna göras.

3. När undersökningen begränsas enligt denna artikel skall ett individuellt belopp som motsvarar den utjämningsbara subventionen dock beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen valdes ut och som lämnar de nödvändiga upplysningarna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och hindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprov och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov väljas. Om samarbetet fortsätter att uppvisa avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att välja ett nytt stickprov skall tillämpliga bestämmelser i artikel 28 gälla.

Artikel 28

Bristande samarbete

1. I fall då någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte tillhandahåller nödvändiga uppgifter inom den tid som anges i denna förordning eller på ett påtagligt sätt hindrar undersökningen kan

beslut om provisoriska eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande upplysningar skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Berörda parter bör göras uppmärksamma på följderna av bristande samarbete.

2. Det förhållandet att svar inte lämnas i datoriserad form skall inte anses innebära bristande samarbete, förutsatt att den berörda parten visar att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i alla hänseenden bör de inte lämnas utan avseende, förutsatt att eventuella brister inte är sådana att de gör det överdrivet svårt att åstadkomma ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat, att uppgifterna lämnas i rätt tid och är kontrollerbara samt parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller upplysningar inte godtas skall den part som lämnat dem omedelbart informeras om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses tillfredsställande skall underrättelse om skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas lämnas och de skall också anges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om undersökningsresultaten, inbegripet de som rör utjämningsbara subventioners storlek, grundas på bestämmelserna i punkt 1, framförallt på de uppgifter som lämnas i framställningen, skall upplysningarna om det är möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom att jämföras med uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislister, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat under undersökningen.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom inte lämnas, kan resultatet bli mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

*Artikel 29***Konfidentiell behandling**

1. Uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, skall, om godtagbara skäl härför anføres, behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter är skyldiga att lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar skall vara tillräckligt detaljerade för att det skall vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Under exceptionella omständigheter får de nämnda parterna ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana omständigheter skall skälen till att uppgifterna inte kan sammanfattas anges.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna inte vill offentliggöra uppgifterna och inte heller vill tillåta att de lämnas ut i stora drag eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan avseende om det inte med hjälp av lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan visas att uppgifterna är riktiga. Ansökningar om konfidentiell behandling skall inte avslås godtyckligt.

4. Denna artikel skall inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut uppgifter av allmän karaktär, särskilt inte skälen för de beslut som fattas till följd av denna förordning, och inte heller från att lämna ut de bevis som gemenskapens myndigheter stödjer sig på, i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl i samband med förfaranden i domstol. Ett sådant utlämnande måste ske under beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärs- eller statshemligheter inte röjs.

5. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna eller deras tjänstemän får inte utan särskilt tillstånd från uppgiftslämnaren lämna ut några uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning och med avseende på vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller uppgifter som rör samråd enligt artikel 25 eller sådant samråd som beskrivs i artiklarna 10.9 och 11.10, eller interna handlingar som utarbetas av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter får endast

lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.

*Artikel 30***Information till parterna**

1. Klagandena, importörerna, exportörerna och deras intresseorganisationer samt ursprungs- och/eller exportlandet får begära att få detaljerad information om de omständigheter och överväganden som ligger till grund för beslut om provisoriska åtgärder. En sådan ansökan skall göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och informationen skall därefter så snart som möjligt tillhandahållas skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att få slutlig information om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga åtgärder eller avslutande av en undersökning eller ett förfarande utan att åtgärder införs, varvid särskild uppmärksamhet skall ägnas information om sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som användes för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få information skall lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen tillhanda senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har införts skall parterna ha möjlighet att begära att få slutlig information inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Den slutliga informationen skall lämnas skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt med beaktande av det nödvändiga i att skydda konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller kommissionen lämnar förslag till slutgiltiga åtgärder enligt artiklarna 14 och 15. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan redovisa vissa omständigheter eller överväganden skall dessa redovisas så snart som möjligt. Informationslämnandet skall inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan fatta, men om ett sådant beslut grundas på andra omständigheter eller överväganden skall uppgift härom överlämnas snarast möjligt.

5. Iakttagelser som redovisas när informationen har lämnats skall endast beaktas om de inkommer inom en tidsfrist som i varje enskilt fall skall fastställas av kom-

missionen och som skall vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är.

Artikel 31

Gemenskapsintresset

1. För att avgöra om ett ingripande ligger i gemenskapens intresse skall en hellhetsbedömning göras av alla berörda parter intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett avgörande enligt denna artikel får endast ske då alla parter har givits tillfälle att redogöra för sin ståndpunkt enligt punkt 2. Vid en sådan granskning skall särskild uppmärksamhet ägnas behovet att undanröja en snedvridning av handeln som följer av skadlig subventionering och behovet att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som bestäms på grundval av konstaterade subventioner och skada får inte tillämpas om myndigheterna med beaktande av alla tillhandahållna uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få tillgång till ett trovärdigt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan klagandena, importörerna och deras intresseorganisationer, organisationer som företräder användarna och representativa konsumentorganisationer ge sig till kända och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av undersökning avseende utjämningstull. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav skall överlämnas till de övriga parter som anges i denna punkt och de har rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran skall lämnas inom de tidsfrister som bestäms i punkt 2 och innehålla uppgift om de särskilda skälen — med utgångspunkt i gemenskapsintresset — för att höra parten.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får lämna synpunkter på tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter skall kunna beaktas skall de inkomma inom en månad efter det att åtgärderna i fråga började tillämpas och synpunkterna eller sammanfattningar av dem skall överlämnas till övriga parter som skall ha rätt att besvara dem.

5. Kommissionen skall granska de uppgifter som lämnats på ett riktigt sätt och avgöra i vilken omfattning de är representativa; resultaten av denna granskning skall tillsammans med ett yttrande rörande uppgifternas tro-

värdighet överlämnas till rådgivande kommittén. Kommissionen skall när den utarbetar förslag i enlighet med artiklarna 14 och 15 beakta sammanfattningen av kommitténs redovisade ståndpunkter.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få information om de omständigheter och överväganden som troligen kommer att ligga till grund för de slutgiltiga besluten. Denna information skall i görligaste mån tillhandahållas dem utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen eller rådet senare kan komma att fatta.

7. Informationen skall endast beaktas när den underbyggs av faktiska bevis.

Artikel 32

Samband mellan åtgärder avseende utjämningstull och multilaterala lösningar

Om en importerad produkt är föremål för åtgärder som införs med tillämpning av de förfaranden för tvistlösning som föreskrivs i subventionsavtalet och dessa åtgärder är tillräckliga för att undanröja den skada som de utjämningsbara subventionerna vållar, skall varje utjämningsstull som införs för produkten i fråga omedelbart avskaffas eller tillfälligt upphävas, beroende på omständigheterna.

Artikel 33

Slutbestämmelser

Denna förordning skall inte utesluta tillämpningen av

- a) sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommer mellan gemenskapen och tredje land,
- b) gemenskapens förordningar på jordbruksområdet och rådets förordningar (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, (EEG) nr 2730/75 av den 29 oktober 1975 om glukos och laktos ⁽²⁾ och (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽³⁾, varvid denna förordning skall komplettera de förordningarna och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 281, 1.11.1975, s. 20. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2931/95 (EGT L 307, 20.12.1995, s. 10).

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 (EGT L 305, 19.12.1995, s. 49).

dessa förordningar som utesluter tillämpning av utjämningsstullar,

- c) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt GATT.

Hänvisningar till förordning (EEG) nr 2423/88 och förordning (EG) nr 3284/94 skall i förekommande fall förstås som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 34

Upphävande av befintlig lagstiftning och övergångsåtgärder

Förordning (EG) nr 3284/94 upphör att gälla.

Upphävandet av förordning (EG) nr 3284/94 påverkar inte giltigheten av de förfaranden som inletts med stöd av den förordningen.

Artikel 35

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 6 oktober 1997

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER EXEMPEL PÅ EXPORTSUBVENTIONER

- a) Direkta subventioner från offentliga myndigheter till ett företag eller en industri, vilka är knutna till exportresultaten.
- b) System varigenom en exportör får förfoga över del av intjänad valuta, eller liknande förfarande som innebär exportbidrag.
- c) Interna transport- och fraktavgifter för exportleveranser, som beslutas eller fastställs av offentliga myndigheter på mer fördelaktiga villkor än dem som gäller för inhemska leveranser.
- d) Offentliga myndigheters tillhandahållande, direkt eller indirekt genom offentligt beslutade program, av importerade eller inhemska varor eller tjänster för användning vid tillverkning av exportvaror på mer fördelaktiga villkor än dem som gäller vid tillhandahållande av likadana varor eller direkt konkurrerande varor eller tjänster för användning vid tillverkning av varor för inhemsk konsumtion, om (då det är fråga om varor) villkoren är mer fördelaktiga än de affärsmässiga villkor ⁽¹⁾ som deras exportörer kan få på världsmarknaderna.
- e) Befrielse helt eller delvis från, avskrivning av eller anstånd med direkta skatter ⁽²⁾ eller sociala avgifter som betalats eller skall betalas av industri- eller handelsföretag ⁽³⁾, vilka särskilt beviljas på grund av deras export.
- f) Särskilda avdrag som har direkt samband med export eller exportresultat som överstiger dem som beviljas för tillverkning för inhemsk konsumtion, vid beräkning av underlaget för direkta skatter.
- g) Befrielse från eller avskrivning av indirekta skatter ⁽²⁾ på tillverkning och distribution av exportvaror utöver de skatter som skall betalas i fråga om tillverkning och distribution av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion.
- h) Befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led ⁽²⁾ på varor eller tjänster som används vid tillverkning av exportvaror, utöver befrielse, avskrivning eller anstånd som medges i fråga om samma slag av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på varor eller tjänster som använts vid tillverkning av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, dock förutsatt att befrielse, avskrivning eller anstånd medges i fråga om ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led även om befrielse, avskrivning eller anstånd inte medges när det är fråga om likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, om de ackumulerade indirekta skatterna tas ut på insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall) ⁽⁴⁾. Denna punkt skall tolkas i enlighet med riktlinjerna om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II.
- i) Avskrivning eller restitution av importavgifter ⁽²⁾ utöver vad som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall); förutsatt dock att ett företag i särskilda fall får använda en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna som ersättning för dessa i syfte att dra fördel av denna bestämmelse, om både importen och motsvarande exporttransaktion sker inom rimlig tid, som inte får överstiga två år. Denna punkt skall tolkas i enlighet med riktlinjerna i bilaga II om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen och riktlinjerna i bilaga III för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner.
- j) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade institutioners) tillhandahållande av exportkreditgarantisystem eller exportkreditförsäkringssystem, av system för försäkring eller garanti mot ökande kostnader för exportvaror eller system för försäkring mot valutarisk, till premier som är otillräckliga för att täcka systemens långsiktiga kostnader och förluster.
- k) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade eller under dessas överinseende verksamma institutioners) beviljande av exportkrediter till lägre räntor än de som de

faktiskt måste betala för medel som används för detta ändamål (eller skulle tvingas betala för lån på internationella kapitalmarknader av motsvarande medel med samma förfallotid, övriga kreditvillkor och i samma valuta som exportkrediten), eller deras betalning av samtliga eller en del av de kostnader som exportörer eller finansiella institutioner bär för att få krediter, i den mån dessa används för att säkerställa ekonomiskt betydelsefulla fördelaktiga exportkreditvillkor.

En förutsättning är emellertid att om en WTO-medlem är part i en internationell överenskommelse om officiella exportkrediter, i vilken minst tolv av de ursprungliga medlemmarna per den 1 januari 1979 deltar (eller en efterföljande överenskommelse som dessa ursprungliga medlemmar godkännt), eller om en WTO-medlem i praktiken tillämpar ifrågavarande överenskommelses räntebestämmelser, skall en exportkreditåtgärd som överensstämmer med de bestämmelserna inte betraktas som en exportsubvention.

- l) Varje annan offentlig utgift som utgör en exportsubvention enligt artikel XVI i GATT 1994.

⁽¹⁾ Med uttrycket "affärsmässiga villkor" avses att valet mellan inhemska eller importerade varor är fritt och enbart påverkas av affärsmässiga överväganden.

⁽²⁾ I denna förordning avses med

- *direkta skatter*: skatter på löner, vinster, räntor, hyror, royalties och alla andra former av inkomst samt skatter på fast egendom,
- *importavgifter*: tullar, avgifter och andra statliga pålagor som inte finns uppräknade på annan plats i denna not och som tas ut på import,
- *indirekta skatter*: försäljnings-, tillverknings-, omsättnings-, mervärdes-, koncessions-, stämpel-, överlåtelse-, lager- och utrustningsskatter, gränsskatter och alla andra skatter än direkta skatter och importavgifter,
- *indirekt skatt som tagits ut i tidigare led*: skatter som tas ut på varor och tjänster som direkt eller indirekt används för tillverkning av produkten,
- *ackumulerade indirekta skatter*: sådana flerledsskatter som tas ut där det inte finns något system för efterföljande kreditering av skatten, om de varor och tjänster som beskattas i ett tillverkningsled används i ett efterföljande tillverkningsled,
- *avskrivning av skatter*: även skatteåterbetalning eller skatteavdrag,
- *avskrivning eller restitution*: hel eller delvis befrielse från eller anstånd med importavgifter.

⁽³⁾ Uppskov behöver inte innebära en exportsubvention, t.ex. då skäliga räntavgifter tas ut.

⁽⁴⁾ Punkt h gäller inte för system för mervärdesskatt eller gränsskattejusteringar som används i stället för sådana system. Problemet rörande alltför stor avskrivning av mervärdesskatter regleras uteslutande av punkt g.

BILAGA II

RIKTLINJER FÖR FÖRBRUKNING AV INSATSVAROR I TILLVERKNINGSPROCESSEN ⁽¹⁾

I

1. Rabattsystem för indirekta skatter kan medge befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall). Likaså kan restitutionssystem medge avskrivning eller restitution av importavgifter som tagits ut på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall).
2. Förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I hänvisar till "insatsvaror som förbrukas i tillverkningen av exportvaran" i punkterna h och i. I enlighet med punkt h kan rabattsystem för indirekta skatter utgöra en exportsubvention om de leder till befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led och som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. I enlighet med punkt i kan restitutionssystem utgöra en exportsubvention om de leder till avskrivning eller restitution av importavgifter som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. Båda punkterna föreskriver att hänsyn skall tas till normalt bortfall vid bedömningen av förbrukningen av insatsvaror vid tillverkningen av exportvaran. Punkt i medger även substitution, när det är befogat.

II

3. Vid granskning av om insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, som ett led i en utjämningsstullundersökning enligt denna förordning, skall kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:
4. Om det hävdas att ett rabattsystem för indirekta skatter eller ett restitutionssystem medför en subvention genom alltför stor rabatt eller restitution av indirekta skatter eller importavgifter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, skall kommissionen normalt först fastställa om exportlandets offentliga myndigheter har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran och till vilka mängder. När det konstaterats att ett sådant system eller förfarande tillämpas, skall kommissionen normalt granska om systemet eller förfarandet är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. Kommissionen får, om nödvändigt, företa vissa praktiska kontroller i enlighet med artikel 26.2 för att kontrollera riktigheten i uppgifterna eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.
5. När ett sådant system eller förfarande saknas, eller när det är oskäligt, eller när ett skäligt system finns men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, bör exportlandet normalt företa en ytterligare granskning som skall grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får en ytterligare granskning genomföras i enlighet med punkt 4.
6. Kommissionen skall normalt betrakta insatsvaror som fysiskt införlivade om sådana insatsvaror används i tillverkningsprocessen och fysiskt ingår i exportvarorna. En insatsvara måste inte ingå i den slutliga varan i samma form som när den insattes i tillverkningsprocessen.
7. När mängden av en särskild insatsvara som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran skall fastställas, skall hänsyn normalt tas till "normalt bortfall", och sådant bortfall skall normalt anses som förbrukat vid tillverkningen av exportvaran. Med bortfall avses den del av en viss insatsvara som inte har en

⁽¹⁾ Insatsvaror förbrukade vid tillverkningsprocessen är insatsvaror som fysiskt införlivas i slutvaran, energi, bränsle och olja som används i tillverkningsprocessen och katalysatorer som förbrukas när de används för att framställa exportvaran.

fristående funktion i tillverkningsprocessen, som inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran (t.ex. på grund av ineffektivitet) och som inte återvinns, används eller säljs vidare av samma tillverkare.

8. Vid fastställandet av huruvida påstått bortfall är "normalt" skall kommissionen beakta tillverkningsprocessen, den genomsnittliga erfarenheten hos industrin i exportlandet och andra tekniska faktorer som kan ha betydelse. Kommissionen skall ta särskild hänsyn till om exportlandets myndigheter har gjort en rimlig beräkning av värdet på bortfallet, när detta värde skall räknas med för skatte- eller tullrabatten eller avskrivningen.
-

BILAGA III

RIKTLINJER FÖR ATT AVGÖRA OM RESTITUTIONSSYSTEM SOM TILLÅTER SUBSTITUTION
UTGÖR EXPORTSUBVENTIONER

I

Restitutionssystem kan medge återbetalning och restitution av importavgifter på insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan vara och där export av den senare varan innehåller inhemska insatsvaror av samma kvalitet och egenskaper som de ersatta importerade insatsvarorna. Enligt punkt i i bilaga I, kan restitutionssystem som tillåter substitution utgöra en exportsubvention om de leder till alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut på de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs.

II

Vid granskning av restitutionssystem inom ramen för en utjämningstillundersökning enligt denna förordning, skall kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:

1. Enligt punkt i i bilaga I får insatsvaror från hemmamarknaden ersätta importerade insatsvaror vid tillverkningen av en exportvara, om sådana insatsvaror är jämbördiga i kvantitet och har samma kvalitet och egenskaper som de importerade insatsvaror som de ersätter. Det är viktigt att system eller förfaranden för kontroll finns att tillgå för att exportlandets regering skall ha möjlighet att säkerställa och visa att kvantiteten av insatsvaror för vilka restitution begärs inte överstiger kvantiteten av exporterade varor av liknande slag, oavsett i vilken form varorna exporteras, och att värdet av återbetalda importavgifter inte överstiger de ursprungliga importavgifter för berörda importerade insatsvaror.
2. Om det hävdas att ett restitutionssystem av detta slag medför en subvention skall kommissionen normalt först avgöra om exportlandets offentliga myndigheter infört och tillämpar ett kontrollsystem eller kontrollförfarande. Om så konstateras vara fallet, skall kommissionen i normala fall granska kontrollförfarandet för att bedöma om detta är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. I den omfattning som förfarandet anses uppfylla dessa krav och tillämpas effektivt, anses det inte föreligga någon subvention. Kommissionen får vid behov och i enlighet med artikel 26.2 göra vissa praktiska kontroller i syfte att fastställa att uppgifterna är korrekta eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.
3. Om sådana kontrollförfaranden saknas, eller om de är oskäligen, eller när sådana förfaranden finns och anses skäligen men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, kan en subvention anses föreligga. I sådana fall bör exportlandet göra en ytterligare granskning av berörda transaktioner i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får ytterligare granskning företas i enlighet med punkt 2.
4. Förekomsten av bestämmelser om restitutionssystem som innebär att exportörer kan begära restitution för en särskilt utvald importsändning bör inte i sig anses medföra en subvention.
5. En alltför stor restitution av importavgifter enligt punkt i i bilaga I skall anses föreligga när en regering, genom sina restitutionssystem, betalat ränta på restituerade belopp, i den omfattning som ränta betalats eller skall betalas.

BILAGA IV

(Denna bilaga återger bilaga 2 till jordbruksavtalet. Ord och uttryck som inte definieras här eller som inte är självklara skall tolkas i enlighet med det avtalet)

INTERNSTÖD: BASEN FÖR UNDANTAG FRÅN NEDDRAGNINGSAKTANDENA

1. Internstöd för vilka undantag från neddragningsåtagandena begärs skall uppfylla det grundläggande kravet att inte ha några, eller endast minimala, handelsstörande effekter eller effekter på produktionen. Följaktligen skall alla internstöd för vilka undantag begärs vara förenliga med följande grundläggande kriterier:

- a) Stödet i fråga skall tillhandahållas genom ett offentligt finansierat statligt program (inklusive uteblivna statliga intäkter) som inte innefattar transfereringar från konsumenter,

och

- b) stödet i fråga skall inte ha effekten av prisstöd till producenter,

samt stödspecifika kriterier och villkor enligt nedan.

Statliga serviceprogram

2. *Allmänna tjänster*

Internstöd i denna kategori innefattar utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med program som ger stöd eller förmåner till jordbruket eller lantbrukarkåren. De skall inte innefatta direkta betalningar till producenter eller bearbetare. Sådana program, vilka innefattar men inte är begränsade till den följande listan, skall uppfylla de allmänna kriterierna i punkt 1 och stödspecifika villkor där så anges nedan:

- a) Forskning, inbegripet allmän forskning, forskning med koppling till miljöprogram och forskningsprogram angående särskilda produkter.
- b) Bekämpning av skadegörare och sjukdomar, inklusive allmänna och produktspecifika åtgärder, såsom varningssystem, karantän och utrotning.
- c) Utbildningstjänster, inkluderande såväl allmänna som fackmässiga utbildningsresurser.
- d) Fortbildnings- och rådgivningstjänster, inklusive tillhandahållandet av resurser för att underlätta överförandet av information och forskningsresultat till producenter och konsumenter.
- e) Besiktningstjänster, inbegripet allmänna besiktningstjänster och inspektion av särskilda produkter av hälso-, säkerhets-, klassificerings- eller standardiseringsskal.
- f) Försäljnings- och marknadsföringstjänster, inbegripet marknadsinformation, rådgivning och marknadsföring avseende speciella produkter men exklusive utgifter för ospecificerade syften som skulle kunna användas av säljare för att minska försäljningspriset eller ge köparna en direkt ekonomisk förmån.
- g) Infrastrukturella tjänster, innefattande: elnät, vägar och andra transportresurser, marknads- och hamnresurser, anordningar för vattenförsörjning, dammar och dräneringssystem och infrastrukturinstallationer i anslutning till miljöprogram. I samtliga fall skall ersättningen endast vara riktad till anskaffning eller uppbyggnad av anläggningar och skall inte innefatta tillhandahållande på subventionerad basis av gårdslokaliserade anläggningar andra än sådana som är allmänt tillgängliga och allmännyttiga. De skall inte innefatta subventioner till insatsvaror eller driftskostnader eller förmånliga användaravgifter.

3. Offentlig lagerhållning för försörjningsberedskapsändamål ⁽¹⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med uppbyggandet och lagerhållandet av produkter vilka utgör en integrerad del av ett program för försörjningsberedskap fastställt i nationell lagstiftning. Här kan inbegripas statligt stöd till privat lagring såsom en del av ett sådant program.

Volymen och uppbyggandet av sådana lager skall motsvara förutbestämda nivåer relaterade enbart till försörjningsberedskap. Processen för lageruppbyggnad och avyttring skall vara finansiellt transparent. Statliga livsmedelsinköp skall göras till gällande marknadspriser, och försäljningar från försörjningsberedskapslager skall inte ske under det gällande inhemska marknadspriset för produkten och kvaliteten i fråga.

4. Internt livsmedelsbistånd ⁽²⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med tillhandahållandet av internt livsmedelsbistånd till delar av befolkningen i nöd.

Berättigandet till att erhålla livsmedelsbiståndet skall vara klart definierat enligt kriterier knutna till näringsmässiga mål. Sådant stöd skall ha formen av direkt tillhandahållande av livsmedel till de berörda eller tillhandahållande av resurser för att möjliggöra för berättigade mottagare att köpa livsmedel antingen till marknadspriser eller subventionerade priser. Statliga livsmedelsinköp skall göras till gällande marknadspriser och finansieringen och administrationen av stödet skall vara transparent.

5. Direkta utbetalningar till producenter

Stöd tillhandahållet genom direkta utbetalningar (eller uteblivna intäkter, inklusive betalningar in natura) till producenter för vilka undantag från neddragningsåtaganden begärs skall uppfylla de grundläggande kriterierna enligt punkt 1 ovan, plus särskilda kriterier för de speciella former av direkta utbetalningar såsom anges i punkterna 6—13 nedan. Undantag från neddragning för varje existerande eller ny form av direkt utbetalning annan än som anges i punkterna 6—13, skall överensstämma med kriterierna i punkt 6 b—e utöver de allmänna kriterierna i punkt 1.

6. Avlänkat inkomststöd

- Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara fastslaget enligt klart definierade kriterier såsom inkomst, ställning som producent eller markägare, faktoranvändning eller produktionsnivå under en definierad och fast basperiod.
- Storleken på sådana utbetalningar ett visst år skall inte vara knuten till eller grundas på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) som bedrivits av producenten under något år efter basperioden.
- Storleken på sådana utbetalningar ett visst år skall inte vara knuten till eller grundas på priser, inhemska eller internationella, tillämpade på produktion bedriven under något år efter basperioden.
- Storleken på sådana utbetalningar ett visst år skall inte vara knuten till eller grundas på produktionsfaktorer använda under något år efter basperioden.
- Krav på produktion skall inte ställas för att sådana utbetalningar skall göras.

7. Statligt finansiellt deltagande i inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram

- Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara bestämt av en inkomstförlust, endast beaktande inkomster erhållna från jordbruket, vilken är större än 30% av genomsnittlig bruttoinkomst eller

⁽¹⁾ I punkt 3 till denna bilaga skall statliga lagerhållningsprogram i syfte att trygga försörjningsberedskapen i utvecklingsländer och vilkas verksamhet är transparent och skött i enlighet med officiellt publicerade kriterier eller riktlinjer, anses vara i överensstämmelse med bestämmelserna i denna punkt, inklusive program under vilka lager av livsmedel för försörjningsberedskapsändamål anskaffas och frisläpps till administrativa priser, förutsatt att differensen mellan anskaffningspris och det externa referenspriset är beaktad i AMS.

⁽²⁾ I punkterna 3 och 4 i denna bilaga skall anskaffandet av livsmedel till subventionerade priser med syfte att möta livsmedelsbehov hos fattiga stads- eller landsbygdsbor i utvecklingsländer på en regelbunden bas till skäliga priser anses vara förenligt med bestämmelserna i denna punkt.

motsvarande i nettoinkomstermer (undantaget betalningar från detta program eller liknande system) under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och den lägsta noteringen. Varje producent som uppfyller denna förutsättning skall vara berättigad att erhålla utbetalning.

- b) Det utbetalade beloppet skall kompensera för mindre än 70 % av producentens inkomstförlust under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd.
 - c) Storleken på sådant stöd skall endast vara knuten till inkomst; det skall inte knytas till form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten eller till priser, inhemska eller internationella, tillämpade på sådan produktion eller på nyttjade produktionsfaktorer.
 - d) I de fall producenten samma år erhåller stöd enligt denna punkt och enligt punkt 8 nedan (bistånd vid naturkatastrofer) skall de totala utbetalningarna uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.
8. *Utbetalningar (gjorda antingen direkt eller genom statligt finansiellt deltagande i skördeförsäkringsprogram) för hjälp vid naturkatastrofer*
- a) Berättigandet till sådana utbetalningar skall endast vara aktuellt efter formellt erkännande av statliga myndigheter att en naturkatastrof eller liknande katastrof (inklusive sjukdomsutbrott, hemsökelse av skadedjur, kärnolyckor och krig på medlemmens territorium) har förekommit eller förekommer och fastställas på grundval av en produktionsförlust vilken överstiger 30 % av den genomsnittliga produktionen under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och lägsta noteringen.
 - b) Utbetalningar efter katastrofer skall endast tillämpas på förlust av inkomst, djur (inbegripet utbetalningar i samband med veterinär behandling av djur), land eller andra produktionsfaktorer till följd av naturkatastrofen i fråga.
 - c) Utbetalningar skall kompensera högst för den totala kostnaden för att ersätta sådana förluster och skall inte kopplas till krav på eller angivande av typ eller kvantitet på framtida produktion.
 - d) Utbetalningar gjorda under en katastrof skall inte överstiga den nivå som krävs för att förhindra eller mildra ytterligare förlust enligt kriteriet b ovan.
 - e) I de fall en producent samma år erhåller utbetalningar enligt denna punkt och enligt punkt 7 (inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram) skall den totala summan av sådana utbetalningar uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.
9. *Stöd till strukturell anpassning givet genom program för att producenter skall kunna dra sig tillbaka*
- a) Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att underlätta för personer sysselsatta med produktion av säljbara jordbruksvaror att dra sig tillbaka eller övergå till icke jordbrukande aktiviteter.
 - b) Utbetalningarna skall vara villkorade till att mottagaren fullständigt och permanent upphör med produktion av säljbara jordbruksvaror.
10. *Stöd till strukturell anpassning givet genom program för tillbakadragande av resurser*
- a) Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att ta bort mark och andra resurser, inklusive djur, från produktion av säljbara jordbruksvaror.
 - b) Utbetalningarna skall vara villkorade till borttagande av mark från produktion av säljbara jordbruksvaror under minst tre år och i fråga om djur att de slaktas eller slutgiltigt och permanent avyttras.
 - c) Utbetalningar skall inte vara kopplade till krav på eller angivande av någon alternativ användning av sådana marker eller andra resurser som innebär produktion av säljbara jordbruksprodukter.
 - d) Utbetalningar skall varken vara knutna till form eller kvantitet av produktion eller till priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion på den mark eller de resurser som fortfarande används för produktion.

11. Stöd till strukturell anpassning givet genom investeringsstöd

- a) Berättigandet till sådana betalningar skall vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i statliga program utformade att stödja den finansiella eller fysiska omstruktureringen av en producents verksamhet som svar på sakligt påvisade strukturella nackdelar. Berättigandet till sådana program kan också vara grundat på klart definierade statliga program för privatisering av jordbruksmark.
- b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år skall inte vara knuten till eller grundad på slag av eller volym på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än vad som stadgas under e nedan.
- c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år skall inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.
- d) Utbetalningarna skall endast ske under den period som är nödvändig för genomförandet av avsedd investering.
- e) Utbetalningarna skall inte vara kopplade till krav på eller angivande av vilka jordbruksprodukter som skall produceras av mottagarna utöver att de inte producerar en speciell produkt.
- f) Betalningarna skall vara begränsade till det belopp som krävs för att kompensera för den strukturella nackdelen.

12. Utbetalningar enligt miljöprogram

- a) Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara bestämt som en del av klart definierade statliga miljö- och naturvårdsprogram och vara kopplat till att särskilda villkor i det statliga programmet uppfylls, inbegripet villkor knutna till produktionsmetoder eller insatsvaror.
- b) Utbetalningsbeloppet skall vara begränsat till de extra kostnader eller förluster av inkomst som uppfyllandet av det statliga programmet medför.

13. Utbetalningar enligt regionala stödprogram

- a) Berättigandet till sådana utbetalningar skall vara begränsat till producenter i missgynnade regioner. Varje sådan region skall vara ett klart avgränsat, sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet, bedömt som missgynnat på grundval av neutrala och objektiva kriterier som är klart uttryckta i lag eller förordning och som anger att regionens svårigheter beror på mer än temporära omständigheter.
 - b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år skall inte vara knuten till eller grundad på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än för att minska denna produktion.
 - c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år skall inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.
 - d) Utbetalningar skall bara vara tillgängliga för producenter i stödberättigade regioner, men de skall vara generellt tillgängliga för samtliga producenter inom sådana regioner.
 - e) Där stödet relateras till produktionsfaktorer skall utbetalningar göras med ett successivt minskande belopp ovanför en tröskelnivå för berörd faktor.
 - f) Utbetalningarna skall vara begränsade till de extra kostnader eller den förlust av inkomster som bedrivandet av jordbruksproduktion i det bestämda området innebär.
-